

СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРАВА
ЛІГА СТУДЕНТІВ АСОЦІАЦІЇ ПРАВНИКІВ УКРАЇНИ

**РЕФОРМУВАННЯ ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ
В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ**

МАТЕРІАЛИ

Міжнародної науково-практичної конференції
(Суми, 18–19 травня 2017 року)

Частина 2

Суми
Сумський державний університет
2017

Боротьба з корупційною злочинністю в нашій країні - це складне питання. Складність полягає в тому, на боротьбу з корупційними злочинами держава виділяє відповідну кількість коштів, а статистика реалізації самої боротьби – мізерна. Усе має відбуватись навпаки. Подолання корупційних злочинів повинно приносити фінансову користь державі шляхом наповнення бюджету.

Впровадження подібної системи змогло б не тільки стати дієвим способом протидії корупції, а й істотно підвищити ефективність роботи бюджетних структур.

Підсумовуючи викладене, слід зазначити, що українській владі треба багато чого змінити, щоб зупинити цей процес і щоб законність та демократичні цінності стали нормою життя кожного чиновника і пересічного громадянина. Корупція в нашій країні стала надзвичайною проблемою. Державі потрібно розробити якісний та дієвий механізм її подолання, який включатиме не лише прийняття законодавчих змін, а й їх реалізацію на практиці. Крім того, слід запровадити жорсткі фінансові стягнення та заходи відповідальності. Корупція – це «хвороба», а боротьба із корупційною злочинністю - одне із перших завдань, яке потрібно виконати.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Інформаційно-ресурсний портал Української Правничої Фундації [Електронний ресурс]. — Режим доступу: www.transparency.org.ua.
2. Гавриш С.Б. Стан та проблеми антикорупційної експертизи законодавства в Україні. / С. Б. Гавриш // Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика): науково-практичний журнал / Координац. ком. по боротьбі з корупцією і з організаційною злочинністю при Президентіві України. – 2010. - № 18. – с. 3-9.
3. Чистяков О.М. «Ватерлінія» успішності / О.М.Чистяков // Іменем Закону. – 2012. - № 5. – С. 8-9.

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПЕРЕВЕЗЕННЯ ПАСАЖИРІВ ТА АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПРАВОПОРУШЕННЯ НА АВТОМОБІЛЬНОМУ ТРАНСПОРТІ

Божко Є.І.

Студент II курсу ННІ права

Сумського державного університету

Науковий керівник: Колеснікова М.В.

к.ю.н., ст. викладач кафедри АППФЕБ ННІ права

Сумського державного університету

Однією з найважливіших складових транспортної системи України є автомобільний транспорт, бо саме він покликаний задовольнити інтереси громадськості в перевезеннях. В нашій країні перевезення вантажів здійснюється в більшій мірі саме автомобільним транспортом, частка загальної експлуатації цього виду послуг становить 64 %. Перевезення пасажирів також суттєво залежить від автомобільних перевезень, частка загального користування становить 52% [1].

В цілому потреби економіки та населення в перевезеннях автомобільним транспортом є задовільними. Але зважаючи на бурхливість розвитку передових технологій, необхідність вжиття заходів екологічного захисту та інших чинників, виникає низка нових проблем, які потребують втручання з боку держави для забезпечення належного розвитку даної галузі.

Стаття 10 Закону України «Про транспорт» зазначає, що «Транспортні засоби повинні відповідати вимогам безпеки, охорони праці та екології, державним стандартам, мати відповідний сертифікат» [2]. На сучасному етапі розвитку ринку автотранспортних послуг, ми можемо спостерігати значне збільшення кількості суб'єктів господарювання різних форм власності. Так, раніше в цій галузі працювало майже тисяча автомобільних перевізників, а на сьогодні їх кількість зросла до більш ніж ста тисяч автомобільних підприємств, і тут проблемою є те, що більшість з них не відповідає встановленим стандартам та вимогам.

Стаття 1 Закону України «Про транспорт» зазначає, що «Розвиток і вдосконалення транспорту здійснюється відповідно до державних цільових програм з урахуванням його пріоритету та на основі досягнень науково-технічного прогресу і забезпечується державою» [2].

Стаття 10 Закону України зазначає, що «Тарифна політика на автомобільному транспорті має задовольняти підприємницький інтерес, забезпечувати розвиток автомобільного транспорту, стимулювати впровадження новітніх технологій перевезень, застосування сучасних типів транспортних засобів» [3].

Зважаючи на зазначені статті ми бачимо, що теоретично розвиток і вдосконалення автомобільного транспорту в законодавстві передбачений, проте на практиці ця «картина» не є такою, якою ми б хотіли її бачити. Оновлення транспортних засобів загального перевезення відбувається повільними темпами (майже 70 % транспортних засобів є технічно та/або морально застарілими, а 50 % автобусів експлуатуються більш як 10 років). За своїми питомими витратами палива та екологічністю, класом комфортності, конструкцією, вантажністю, пасажировмісністю більша частина транспортних засобів не відповідає сучасним вимогам [1]. Підприємства, які надають послуги в перевезенні, мають

основоположною метою отримання прибутку, а в умовах відсутності контролю за виконанням приписів, що стосуються їхнього виду діяльності, закономірною є тенденція порушення правил безпеки дорожнього руху. Відповідно до зазначених вище факторів, вважаємо за необхідне розглянути питання юридичної відповідальності за правопорушення на автомобільному транспорті.

Адміністративні правопорушення на автомобільному транспорті за предметом посягання поділено на такі групи:

- 1) порушення правил безпеки руху на автомобільному транспорті (ст. 121, 121-1, 122, 122-2 , 122-4 , 122-5 , 123, 124, 124-1 , 125, 126, 127, 127-1 , 129, 130, 132-1 , ч. 4 ст.133 КУпАП);
- 2) порушення правил екологічної безпеки автомобільного транспорту (ст. 80, 81 КУпАП);
- 3) порушення правил надання послуг автомобільним транспортом (ст. 119, 121-2, 128, 128-1 , 133-1 , 133-2 , 134, 135 КУпАП);
- 4) порушення правил, спрямованих на забезпечення схоронності вантажів на автомобільному транспорті (ст. 136 КУпАП);
- 5) порушення порядку провадження господарської діяльності на автомобільному транспорті (ст. 164 КУпАП);
- 6) проступки, що стосуються невиконання законних розпоряджень чи приписів, інших законних вимог посадових осіб органів, які здійснюють державний контроль на автомобільному транспорті (ст. 185-9 , 188-28 КУпАП) [5].

Адміністративні правопорушення розглядаються та вирішуються у провадженні, що включає:

- 1) порушення справи про адміністративний проступок і попереднє з'ясування її обставин;
- 2) розгляд справи і винесення по ній постанови;
- 3) оскарження (опротестування) постанови (факультативна стадія);
- 4) виконання постанови [6].

Справи про адміністративні правопорушення на автомобільному транспорті виділяються у самостійне провадження, сутністю якого є комплекс пов'язаних між собою процесуальних дій компетентних органів та їх посадових осіб, щодо всебічного, повного, своєчасного та об'єктивного з'ясування обставин кожної справи, та їх вирішення у відповідності до чинних нормативних приписів.

Отже, підсумовуючи дослідження теми перевезення пасажирів, та адміністративної відповідальності за правопорушення на автомобільному транспорті можемо навести основні проблеми які потребують вирішення:

- Недосконалість нормативного регулювання діяльності автомобільних організацій, які здійснюють перевезення населення;
- Недосконалість контролю за дотриманням законодавства у зазначеній сфері;
- Недосконалість системи державного управління системою автомобільного транспорту;
- Відсутнє або недостатнє фінансування державою значущих послуг автомобільного транспорту;
- Неефективність системи ліцензування суб'єктів господарювання для допуску їх на ринок транспортних послуг.

Вирішення проблем, які стосуються адміністративного процесу в Україні, тільки починається. Звичайно, на це потрібен час, як для осмислення адміністративного процесу взагалі, так і для кожного конкретного виду провадження.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Про схвалення Концепції Державної цільової економічної програми розвитку автомобільного транспорту на період до 2015 року [Електронний ресурс]: Розпорядження КМУ від 03.08.2011- Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/732-2011-p>
2. Про транспорт [Електронний ресурс]: Закон України від 10.11.1994 р.- Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/232/94-вр>
3. Про автомобільний транспорт [Електронний ресурс]: Закон України від 05.04.2001 р. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2344-14>
4. Кодекс України про адміністративні правопорушення [Електронний ресурс]: Редакція від 16.04.2017– Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/80731-10>
5. Пефтієв О. В. Адміністративно правові засади функціонування автомобільного транспорту: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07 / Пефтієв Олег Володимирович. – Донецьк, 2011. -198 с.

РЕАЛІЗАЦІЯ ДЕРЖАВНОЇ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ

Колісник І. О.

Студентка магістр I курсу кафедри економічної теорії, державного управління та адміністрування

Донецького національного технічного університету

Науковий керівник: Грудницький В. М.

*к.ю.н., доцент кафедри економічної теорії, державного управління та адміністрування
Донецького національного технічного університету*